

jen částečného. Není totiž vyloučeno, že dostalo se žalobkyni zvláštních výhod za to, že nebyla jí vyplacena částka, kterou má vrátiti jako zá-půjčku, takže se jí dostalo aspoň částečné náhrady. Odvolací soud po-ukazuje tu na smluvený úrok, jež je pro dnešní dobu uznati jako nízký. Je proto pohlížeti na celou smlouvu jako celek, a posuzovati její nicot-nost nebo neplatnost jako celku, ne však jen vzhledem k určité části. To-mu neodpovídá však žalobní žádání, domáhající se zrušení jen části smlouvy. Neměl proto dovolací soud důvodu uvažovati o tom, zda smlouva je skutečně nicotná podle § 879 obč. zák., anebo neplatná po-dle §u 990 obč. zák., nýbrž potvrdil rozsudek žalobu zamítající již z toho důvodu, že žaloba na částečné zrušení smlouvy není odůvodněna ani skutkovým přednesem žalobkyně samotné.

Čís. 4902.

Ustanovení stanov akciové společnosti, že hlasovací právo přísluší jen těm akcionářům, kteří »nejdéle« tři dny před valnou hromadou slo-žili své akcie na určeném místě, sluší rozuměti tak, že složení se muselo státi nejpozději čtvrtý den před valnou hromadou. Stalo-li se složení až po této době, nepřísluší akcionáři hlasovací právo, při čemž jest neroz-hodno, že mu (jeho zmocněnci) byl vydán legitimační lístek a že byl za-psán do seznamu přihlášených akcionářů.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Rv I 283/25.)

Žaloba akcionáře proti akciové společnosti o nález, že žalobce byl žalovanou bezdůvodným odepřením účasti na valné hromadě dne 2. března 1924 porušen ve svých akcionářských právech, že žalovaná spo-lečnost jest povinna, zdržeti se pod exekucí dalšího porušování těchto práv, a že usnesení oné valné hromady, pokud jím byly doplněny sta-novy, jest vůči žalobci bezúčinným, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t ě

d ů v o d ů:

Dovolací soud zabýval se v první řadě právním posouzením věci. Pro toto rozhodným jest hlavně ustanovení §§ 24 a 25 stanov, podle nichž poskytuje každá akcie žalované společnosti právo na hlas, a mohou na valné hromadě hlasovati akcionáři, kteří nejdéle tři dny před valnou hromadou uložili své akcie na určeném místě, a jen tolika hlasy se mo-hou účastniti hlasování, kolik akcií každý složil. Akcionářům, kteří do-ložili své hlasovací právo složením akcií, mají býti vydány legitimační lístky. Nesporno jest, že žalobce chtěl se účastniti hlasování na valné hromadě dne 2. března 1924 dvěma hlasy, že jeho zmocněnec složil 29. února 1924 dvě akcie, znějící na jméno žalobcovo, že mu sice byl vy-dán legitimační lístek, ale že mu přes to bylo odepřeno hlasovací právo na valné hromadě z důvodu, že jeho akcie byly složeny pozdě, t. j. v po-

slední tři dny před valnou hromadou. Odepření to stalo se právem ve smyslu stanov. Ustanovení, že mohou na valné hromadě hlasovati jen akcionáři, kteří nejdéle tři dny před valnou hromadou složili akcie, nelze rozuměti jinak, má-li mítí vůbec smysl, než, že hlasovací právo přísluší akcionářům, již složili akcie před valnou hromadou s vyloučením posledních tří dnů, t. j. nejpozději čtvrtého dne před ní. Pro výklad ustanovení toho jest rozhodným nejen časové určení tří dnů, nýbrž i omezující slovo »nejdéle«, a je přihlédnouti k obojímu určení jako celku. Výklad, že složení akcií může se státi nejdéle v poslední tři dny před valnou hromadou, neznamenal by nic jiného, než že nemohlo se složení státi jen v den valné hromady, což by zajisté bylo bezúčelným, když jest třeba vydati legitimaci a zapsati akcionáře do seznamu, což vyžaduje určité doby jako příprava k valné hromadě. Výkladu, že složení to může se státi jen v poslední tři dny, odporuje omezení »nejdéle«, jež by jinak nemělo smyslu. Zbývá proto jediný přirozený výklad, že žalovaná společnost chtěla si ponechati k přípravám pro valnou hromadu lhůtu tří dnů, že vyloučila pro tuto dobu složení akcií jako opožděné, takže hlasovací právo nepřisluší akcionářům, kteří složili akcie teprve v tomto třídenní. Jest na biletu, že spisovatel stanov užil nesprávného překladu německého rčení »spätestens drei Tage vor der Generalversammlung«, při čemž slovo »spätestens« přeložil místo »nejpozději« slovem »nejdéle«, nepomýšleje na to, že tento výraz nemá významu německého »spätestens«, vylučujícího lhůtu za ním označenou. Důsledkem tohoto ustanovení nebyl žalobce oprávněn hlasovati na valné hromadě, bez ohledu na to, že zmocněnci jeho byl vydán legitimační lístek, anebo že zapsán byl do seznamu přihlášených akcionářů. Žádná z těchto skutečností nemohla v rozporu se stanovami, jedině rozhodujícími, propůjčiti žalobci nebo jeho zmocněnci hlasovací právo. Tyto skutečnosti mohly se státi omylem, vždy byly však právně bezúčinnými, a nemohl žalobce na jich základě nabývatí hlasovacího práva, jež mu bylo stanovami přiznáno jen za určité podmínky, již nezachoval. Nejde tu proto o zbavení práva akcionářova, nýbrž o jeho nevykon nesplněním podmínky, s níž spojují stanovy výkon práva toho. Nesprávným jest i náhled, že stanovy odporují v tomto směru akciovému regulativu, jenž v §u 42 přímo pokazuje společnosti, by samy pojaly do stanov ustanovení o právu hlasovacím na valné hromadě. Bylo proto pro soudy právem rozhodné jen znění stanov, o jichž výkladu není pochybnosti. Mylné jsou další vývody dovolatelovy o případném omylu. Nezáleží na tom, zda legitimační lístek byl vydán omylem zřízence žalované strany, či úmyslně, nezáleží ani na tom, zda žalobce chtěl či nechtěl využití tohoto omylu. Ve sporu šlo jedině o to, zda žalovaná byla oprávněna odepřítí žalobci právo hlasovací na valné hromadě dne 2. března 1924, a tato otázka byla správně zodpověděna. Nezáleží proto ani na tom, zda žalobce byl zapsán do seznamu akcionářů, přihlášených k účasti, důsledkem toho ani na svědecké výpovědi H-ově, tím méně na jeho věrohodnosti nebo případném rozporu mezi jeho výpovědí a jinými výpověďmi. Nerozhodným jest, zda jiným akcionářům dostalo se neprávem hlasovacího práva na oné valné hromadě, neboť z tohoto důvodu nebyl žalobní nárok uplatněn. Nebylo proto třeba zabývatí se blíže dalšími důvody dovolacími.